

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι...	»	» 12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα.....	»	» 15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	» 16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος.....λεπ. 20
 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπήν.

Τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖ μεμνησθαι,
 ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει,
 ὅτι κατὰ νόμον ἄρχει,
 ὅτι οὐκ αἶε ἄρχει.

Γ

Γνώμαι σοφαί, παραγγέλματα πρακτικά, ὧν οὐδέποτε ἡ ὀρθότης ἠμφισβητήθη, τὰ ὅποια ὅμως οἱ ἡλίθιοι ἢ οἱ ἐκδεδιητημένοι πάντοτε ἐλησμόνησαν καὶ οἱ πονηροὶ μετὰ εἰρωνίας ἐποδοπάτησαν.

Κατὰ τὴν Σχολὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, οὗ πιστὴν φρονοῦμεν εἰκόνα παρέσχομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, τὰ παραγγέλματα ταῦτα εἶναι ἀντικρυς μωρίαί. Δι' ὅλης τῆς ζωῆς του κοινωνικῆς τε καὶ πολιτικῆς διὰ πράξεων καὶ ἐνεργειῶν ἀδιακόπων καὶ πασιφανῶν ἐπροσπάθησε νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχομένους, ὥστε εἰς οὐδένα νὰ καταλίπη ἀμφιβολίαν τινα, ὅτι τὰναντία προτιμᾷ καὶ θέλει.

Δὲν σκέπτεται ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει. Ὀλίγαι ἡμέραι, γενναῖα τις δαπάνη τῷ εἶναι ἀρκετὴ ὅπως ἐπιτύχῃ τοὺς σκοποὺς του. Τοὺς μὲν, λέγει, πληρόνω τὴν τελευταίαν στιγμὴν, τοὺς δὲ ἔχω κλειδωμένους εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου· δὲν χρειάζεται εἰμὴ τὴν παραμονὴν νὰ ὑψώσω τὴν αἶε χομαὶ νεύουσας κεφαλὴν μου καὶ, ἀγοράσας σχοινίον, σύρω δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ρινὸς πάντα τὰ ψωραλέα πρόβατα. Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ βλέπω αὐτὰ τὰ κτήνη; κάτω λοιπὸν οἱ ὀφθαλμοί μου διότι ἀποτροπιάζομαι εἰς τὴν θεάν των. Καὶ ποίαν ὑποχρέωσιν ἔχω νὰ ἐνδιαφέρωμαι περὶ τῆς υγείας, ἢ τῆς ἀσφαλείας, ἢ τῆς εὐημερίας των, ἢ τῆς τῶν κρινῶν ἐν γένει ἀναπτύξεως καὶ συντηρήσεως; οὐδεμίαν βεβαίως. Τὸ χρέμα μου, ἢ πονηρία μου, τὸ ἐπίβουλόν μου, ἢ μωρία των μοὶ προσδίδουν ὅ,τι ἔχω· τί λοιπὸν ἐμοὶ καὶ αὐτοῖς; Ἄς πληρόνη δι' ὅλα ταῦτα ἡ κακὴ κεφαλὴ των. Ἐφρόντισα νὰ δύναμαι, νὰ ἐμπαίζω, νὰ χορεύω εἰς τὸν χλοερὸν λειμῶνα· τὰ ψωραλέα χορηγοῦν τὸ μαλλί καὶ τὸ τομάρι. Καὶ διὰ τὴν περιουσίαν των; Ἄ, ὅσο, δι' αὐτὸ, ἔχω τὸν λογαριασμόν μου κατεστρωμένον· ἀρκεῖ γὰρ μὲ πλησιάζουν· ἔ-

λάτε, ἐγὼ θὰ σᾶς δώσω ὅ,τι θέλετε, διὰ νὰ σᾶς ἀφαιρέσω ὅ,τι ἔχετε καὶ ὅ,τι δὲν ἔχετε. Ἐχω τὴν μέθοδόν μου τελειοποιημένην· σᾶς δίδω διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς συντρίμματα λίθων διὰ τὴν οἰκοδομήν σας ἵνα εἰς μίαν πρωίαν διὰ τῆς ἐτέρας σᾶς ἀφαιρέσω ὅλην τὴν οἰκοδομήν. Μωροὶ δὲν τὸ ἐννοήσατε; καὶ τί ἔκαμνα, τί ἐσπούδαζα καθ' ὅλην τὴν περιπετειώδη νεότητά μου; Δὲν ἐξετάσατέ ποτε τὸ δημόσιον ὅτε τὴν ἐμπορίαν τῶν ἐριούχων ἤσκουν; Δὲν ἀντελήφθητέ ποτε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργοστασιῶν, εἰς τὰ κεφάλαια τῶν ὁποίων ἀνεμίχθη καὶ χρέμα ἰδικόν μου; Πλύνω τὰς χεῖρας μου καὶ ἀποστρέφω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς μωρίας σας!

Λαλήσατε αὐτῷ καὶ περὶ τοῦ κατὰ νόμον ἄρχειν· ἐρεθίζεται καὶ σᾶς οἰκτεῖραι. Καὶ διατί ὄχι; τί αὐτὸς, εἴτε ὡς ἰδιώτης εἴτε ὡς αἰρετὸς, κατὰ νόμον ἀπέκτησε; οἱ νόμοι εἶναι προσκόμματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ εἶδους του, τὰ ὅποια πρέπει τις νὰ ὑπερπηδήσῃ διότι ἄλλως θὰ μείνῃ ἀφανής. Μεγαλόνει καὶ λαμπρύνεται ὁ κατὰ νόμον ζῶν, ἀλλ' ὅταν ὑπερέχῃ κατὰ τὰ προτερήματα· διὰ τοὺς μικροὺς, διὰ τοὺς ἀσεβεῖς εἶναι τὸ στάδιον τῆς παρανόμου ζωῆς, διότι δι' αὐτοῦ ἀνοίγεται ὁ ὀρίζων τοῦ μέλλοντος καὶ δημιουργεῖται ἡ βλεφυρὰ εὐδαιμονία. Ἡ ἠθικὴ, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀρπαγὴ εἶναι ταυτόσημα· τὰ κοινωνικὰ πτώματα εἶναι τροφή ὀρεκτικῆ. Ἄλλοίμονον εἰς τοὺς ὅπως δῆποτε μετέχοντας τῆς ἐξουσίας του. Ἄν πράξωσι κατὰ νόμον εἶναι ἀφανισμένοι διότι προσκρούουν εἰς τὰς θελήσεις του. Οἱ νόμοι καὶ τὰ δι' ὧν λειτουργοῦσιν ὄργανα εἶναι τράγοι ἀποδιοπομπαῖοι· ὅταν εἶναι ἀμφοτέρα τυφλὰ εὐαρεστοῦσιν αὐτῷ. Καὶ τί τῷ χρειάζεται τὸ φῶς, ἀφοῦ ἐν τῷ σκότει κερδαίνει; Οἱ δαίμονες κρύπτονται εἰς τὰ τάρταρα· οἱ τυμβωρύχοι ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς ἐκτελοῦν ἀσφαλῶς τὸ ἀπαίσιον ἔργον των, διότι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τοὺς προδίδει. Καὶ πῶς δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τοὺς φιλονόμους καὶ τοὺς τιμίους ἀφοῦ ἀντίκηται εἰς τὰ συμφέροντά του καὶ τὸν χαρακτήρα του Οὐδεὶς βεβαίως εἰσάγει τοὺς

ἐχθρούς του εἰς τὴν κατοικίαν του· ἂν τὸ πράξῃ ἐκ πλάνης θὰ τοὺς διώξῃ ὡς ὁ πιστὸς καὶ γενναῖος κύων τοὺς λύκους ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ κυρίου του. Εἰς τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἡσυχίαν, τὴν ὑγείαν, τὴν εὐημερίαν τῶν συμπολιτῶν του, δὲν εὕρισκει κέρδος. Καλὴν καὶ ὠφέλιμον εὕρισκει τὴν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως τροφήν εἰς τὸν κοινὸν λειμῶνα. Ἡ κοσμιότης τῶν ἡθῶν, ἢ πρὸς τοὺς νόμους πειθαρχία, ἢ ὁμόνοια, τὸ φιλοδίκαιον τῶν συμπολιτῶν του δὲν συμφέρουσιν αὐτῷ· εἰς τὴν διαφθοράν αὐτῶν στηρίζει τὴν βασιλείαν του. Νόμος, καθήκον, δικαιώματα, ὑποχρεώσεις, πίστις, παρ' αὐτῷ ἐμφανίζονται ὑπὸ ὄψιν κωμικὴν· ὅλα τὰ ἀπακρούει καὶ ἄνευ ἀνάγκης καὶ χωρὶς συμφέρον διότι ἐσυνείθισε. Στρώσατε εἰς τὸν χοῖρον τάπητας πολυτελεῖς κοντὰ εἰς βόρβορον· ὁ βόρβορος ἀναντιρρήτως θὰ προτιμηθῇ· ὁ εὐμελὴς χοῖρος ἐκεῖ θὰ κυλισθῇ ἡδονικῶς.

Οὐδέποτε ἐσκέφθη ὅτι θὰ παύσῃται ποτε τὴν ἀρχήν. Ἴσως μάλιστα νομίζει ἑαυτὸν καὶ ζωϊκῶς ἀθάνατον. Τοῦλάχιστον τοιοῦτον τι μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ ὄλου βίου του. Τὴν τύχην τὴν ἐδέσμευσεν ὥστε νὰ ἀρπάσῃ ἀπ' αὐτῆς ἀφθονα τὰ ἀγαθὰ μέχρις ὑπερβολῆς· τὴν πόλιν ἐπλάνησεν ὥστε νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἔρμαιον τῶν ὀρέξεών του. Τί ἄλλο θέλει; δὲν χορταίνεται· εἶναι ὠκεανός· θέλει νὰ τὰ καταπίῃ ὅλα. Ὅλίγα ἔτη θέλει νὰ ζήσῃ ἀκόμη καὶ εὐνοικᾶς περιστάσεις διὰ τὰ τοὺς τὰ μαζεύσῃ ὅλα. Οὐδὲν ἠθικόν, οὐδὲν εὐγενές τὸν γαργαλίζει. Δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἀπο τῶν εὐεργεσιῶν πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τὴν πόλιν πηγάζουσιν δόξαν καὶ ἀγάπην. Εἶναι τυφλὸς πρὸς ταῦτα. Ἐχετε νὰ τῷ δείξητε πηγὴν τινα χρηματισμοῦ; ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ σὰς κυττάζει ἀπληστῶς καταβροχθίζων πᾶσαν λέξιν διαφεύγουσαν τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων σας. Δὲν πρόκειται περὶ τούτου; σὰς στρέφει τὰ νῶτα· νεύει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω καὶ σκαλίζει νὰ εὕρῃ διότι πιστεύει ὁ εὐλαβὴς ἄνθρωπος τὸ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι, ὁ ζητῶν εὕρισκει. Ἄν ποτε ἐνεθυμεῖτο ὅτι θὰ παύσῃ ποτὲ τοῦ νὰ ἀρχῇ θὰ ἔπραττε ποτε κακὸν εἰς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας ἢ θὰ εἰργάζετο μετὰ χαρᾶς ὅπως ὑπερπληρώσῃ αὐτοὺς ἀγαθῶν, ἐφόσον τῷ ἦτο ἐφικτόν; Διατί νὰ μὴν μεταβληθῇ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του, ἰδιωτικοῦ του καὶ πολιτικοῦ; Διατί νὰ μὴν ἐγκολποθῇ τὴν ἠθικὴν καὶ ἀφήσῃ τὴν κακίαν; Διατί νὰ μὴν εὐεργετῇ τὰ άτομα καὶ πράξῃ τι καλὸν καὶ γενναῖον ὑπὲρ τῆς πόλεως ὥστε νὰ συνοδευθῇ εἰς τὸν χαίνοντα ἤδη τάφον ἀπὸ τὴν ἐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐλογίας ἀπάντων; Τί θὰ συγκομίσῃ μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν τάφον του ἀπὸ ἐκεῖνα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνει τῶν ἀρῶν καὶ βλασφημιῶν ὄλων τῶν ἀδικουμένων; Ὡ. οὐδὲν, τὸ ἐννοεῖ· ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ; ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς ἀνομίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς εὕρισκει τροφήν· ἐκεῖ κυλιόμενος θαμ-

βόνεται, σκοτίζεται καὶ λησμονεῖ ὅτι ποτὲ θὰ παύσῃ τοῦ ζῆν, θὰ παύσῃ τοῦ ἀρχεῖν.

Κρότος φοβερός, κρότος ἀπαίσσιος ἠκούσθη περὶ ὥραν 41ην Π. Μ. τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐρχόμενος ἐκ τῆς θέσεως ἀΝησάκιον ἔνθα ἀνεγείρονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου αἱ δύο νέαι τοῦ Τελωνείου ἀποθήκαι. Σύμπασα σχεδὸν ἡ πόλις αὐθωρεῖ ἐξηγέρθη καὶ ὡς ἀπαίσσιόν τι προαισθανομένη με πεπιεσμένην καρδίαν ἔτρεχεν ἐκεῖ ὅπου ὁ φοβερός ἠκούσθη πάταγος. Θεάμα ἀπροσδόκητον, θέαμα φρικῶδες ἐξετυλίχθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν προσελθόντων. Παρῆλλον ὀλόκληραι στιγμαὶ καθ' ἅς οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ ἀπευθύνῃ λέξιν πρὸς τὸν ἕτερον, διότι, ὡς συνήθως συμβαίνει ἐν ταῖς ἀπροσδοκῆταις καὶ δειναῖς συμφοραῖς, ὄλων αἱ καρδίαι ἐπιέζοντο μέχρι διαρρήξεως, ἀλλὰ με ἐκστατικούς καὶ περιτρόμους ὀφθαλμούς προσέβλεπον ἀλλήλους σιωπηρῶς συνεννοούμενοι περὶ τοῦ ἀπαισίου θεάματος. Ἡ μία ἐκ τῶν νεοδητῶν ἀποθηκῶν, αἰτινες εἰς τὰ ὄμματα τοῦ διαβάτου πρὸ μικροῦ ἐτι ἐφαίνοντο ὡς ἀπόρητα μικρὰ φρούρια, εἶχε καταρρεύσει ὡς ἰστός ἀράχνης. Λίθοι, χώματα, ἄνθρωποι, κάρρα, ζῶα, ἅπαντα ἔκειντο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐρειπίων ἀναμιξ. Ὁλος ἐκεῖνος ὁ χώρος ὑπετέθη ἐν ἀρχῇ ὅτι εἶχε μεταβληθῇ εἰς ἓνα μέγαλον τάφον, καὶ τὸν ἐκάλυψαν τὰ ἐρείπια τῆς οἰκοδομῆς. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων, ἵνα τὴν ἐσπέραν προσφέρωσιν εἰς τὴν πεινῶσαν οἰκογένειάν των τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἀπομακρυνθῶσι καὶ οἱ τυχαίως ἐκεῖ διαβαίνοντες εὗρον τὸν σκληρότατον τῶν θανάτων ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς ἀπαισίου οἰκοδομῆς. Ἐδῶ εἶς με συντετριμμένον πόδα, ἐκεῖ ἕτερος με τετραυσμένην κεφαλὴν, ἄλλοῦ ἄλλος με κολίαν ἀνοικτὴν καὶ ἔντερα χυμένα, πάρα πέρα ἄλλος με διερρηγμένα στέρνα, πάντες καὶ πάντα θέαμα παρακτικόν, θέαμα ἀποτρόπαιον ἐκεῖ εἰς τὸν παρεσκευασμένον τάφον παριστῶντες. Ἐσπευσεν ὁ κόσμος, μετέφερον οἱ ἐργάται κλαίοντες ἐπὶ τῶν θυρωμάτων τὰ κακόμοιρα θύματα τὰ εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῶν ἐρειπίων ἐκβρασθίντα, ἐξ τὸν ἀριθμόν, ἵνα τὴν ἐποῦσιν μεταφέρωσι αὐτὰ εἰς τὴν τελευταίαν των κατοικίαν. Ἀλλὰ τὸ πλῆθος συνεπυκνοῦτο ὅλον ἐν καὶ κατέτρωγε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ ἐρείπια τοῦ καταπεσόντος κτιρίου διότι ἐπίστευεν ὅτι πολλὰ ἐτι θύματα ἐκαλύπτοντο ὑπ' αὐτά. Τέτοις κατέφθασαν καὶ οἱ ἐκ τοῖς δημοτικοῖς κτιρίοις ἐργαζόμενοι ἐργάται, μετὰ δύωρον δὲ ἐργασίαν διέσωσαν παῖδα τινὰ σωθέντα ἐντὸς βαρελίου ἀντισχόντος εἰς τὰ καταπλακώσαντα αὐτὸ βάρη. Ἡ ἐργασία ἐξηκολούθησε καὶ ἐκαθαρίσθη ἅπασα ἡ κεκαλυμμένη ὁδὸς ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδὲν εὐρέθη ἀνθρώπινον θῦμα πλὴν ἵππων καὶ κάρρων. Μένει εἰσέτι κεκαλυμμένον ὀλόκληρον τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἀποθήκης ἀλλὰ

πάντες πιστεύουσιν ὅτι οὐδὲν ἐν αὐτῷ ἐγκλείεται θύμα, διότι οὐδεὶς ἠκούσθη ἀναζητηθεὶς ὑπὸ οἰκείου ἢ φίλου. Ἡ πόλις πολλὰ θὰ ἐθρήνει θύματα ἂν μὴ ὁ γενναῖος καὶ προνοητικὸς πρωτεργάτης ὁ ἐπὶ τῆς στέγης κατὰ τὴν στιγμήν τῆς πτώσεως ἐργαζόμενος Ἰωάννης Μαῦρος ἀπεμάχρυνεν διὰ τῶν κραυγῶν αὐτοῦ τοὺς ἐντὸς τοῦ κτιρίου ἐργάτας καὶ ἄλλους καὶ τοὺς διαβαίνοντας τὴν ὁδὸν κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην. Εὐτυχῶς τὸ ἐξωτερικὸν τοῖχος ἐσχάσθη ἐν ἀρχῇ, εἶτα ἤρχισε νὰ ὑπενδίδῃ καὶ μετ' ὀλίγον ἅπασαι αἱ πλευραὶ τοῦ κτιρίου, οἱ θόλοι καὶ αἱ στήλαι μετεβλήθησαν αὐτοστιγμὴ εἰς συντρίμματα ὡσεὶ διὰ δυναμίτιδος ἀνετινάχθησαν. Ἐν τούτοις τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χρονικὸν διάστημα ἤρκεσεν εἰς τὸν σωτήρα αὐτὸν Ἰωάννην Μαῦρον νὰ προειδοποιήσῃ τόσας ψυχὰς ὅπως αὐταὶ σωθῶσιν ἐκ τοῦ σκληροῦ θανάτου· εὐτύχημα δὲ εἶναι ὅτι ἐσώθη καὶ οὗτος πηδήσας εἰς τὴν μόνην σωθεῖσαν πλευρὰν τῆς καταπεσοῦσης ἀποθήκης ἀφ' ὅπου, ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ὡς μετέωρον ἰστάμενος, ἐσώθη καταβάς διὰ μακρᾶς δοκοῦ ἣν οἱ προσελθόντες ἐστήριξαν. Ἐκ τῶν θυμάτων δὲ δύο σωζονται εἰς ὁ Πέτρος Βιδάλης δεινῶς ἠκρωτηριασμένος καὶ Σπύρος τις, οὗ τὸ ἐπώνυμον ἀγνοοῦμεν, ἀλλὰ ἐλάχισται ἐλπίδες περὶ τῆς ζωῆς τούτων καταλείπονται.

Τὸ γεγονός εἶναι σοβαρώτατον καὶ ἄξιον τῆς ἐπιμελεστάτης ἐρεύνης καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν τοῦ κτιρίου πτώσιν ἀνευ τῶν φρικτῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων. Πῶς ἐγένετο ὥστε ἐν μιᾷ στιγμή τὸ οἰκοδόμημα τὸ τέως ὡς μικρὸν φρουρίον φαινόμενον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄλων νὰ μεταβληθῇ εἰς συντρίμματα; Ἡ πτώσις καὶ εἰς κόνην διάλυσις αὐτοῦ ἀκαριαίως παρουσιάζει τι τὸ πρωτοφανές, τὸ ἐκπληκτικὸν· νομίζει τις ὅτι ὑπόνομος κατεσκευάσθη ὑπὸ τὰ θεμέλια τοῦ κτιρίου καὶ πληρωθεῖσα πυρίτιδος, ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἀέρα ὀλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα ἄρδην, ἢ ὅτι λίθοι, χῶματα, ὄγκοι καὶ χάλικες ἀνευ τῆς ἐλαχίστης προσαρμογῆς ἐστηρίχθησαν ἐπὶ πασσάλων καὶ, τούτων ἀφαιρεθέντων, διεσκορπίστησαν. Ἄν κρίνη τις ἐκ τοῦ εἶδους τῆς πτώσεως, καὶ εἰς συντρίμματα μεταβολῆς τοῦ κτιρίου· ἂν ἀναλογισθῇ ὅτι τοῦ μικροῦ φρουρίου τὸ ὕψος δὲν ὑπερέβαινε τὰ ἐννέα (!) μέτρα, ἐνῶ τὸ μῆκος του ἐφθανε τὰ τριάκοντα (!) καὶ ὀλιγώτερα τούτων τὸ πλάτος, ἀδιστακτικῶς δέον ν' ἀποφανθῇ ὅτι τάχιστα πρέπει νὰ ἰδρυθῇ βλακοκομεῖον καὶ συστηθῇ ἀμειλικτον κακουργιοδικεῖον. Οὔτε σχέδιον, οὔτε ἐπιτήρησις, οὔτε ἀναλογία, οὔτε τέχνη, οὔτε συσκευὴ ὑλικῶν οὔτε, οὔτε τίποτε πρέπει νὰ ἐτηρήθησαν· ἢ βλακία καὶ ἢ ἀσυνειδησία ἠκοδόμου ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον παρασκευάζουσαι ἕνα μεγάλον τάφον, ἵνα ταφῶσιν ἐν αὐτῷ ἀναμίξῃ ἀνθρωποὶ μετὰ τῶν χρημάτων τῆς ψωροκώστανας! Ἄν δὲ τὰ θύματα ἐγένοντο ὀλίγα ἀναλόγως

τοῦ μεγέθους τοῦ τάφου ὃν προητοίμασαν μὴ τοὺς κατηγορήσῃτε· δὲν πταίουσιν αὐτοὶ διότι ἀρκετὰ ἐπετέλεσαν τὸ καθήκον των, πταίει ἢ ὦρα καθ' ἣν ἐγένετο ἡ πτώσις. Ἄν ἐγένετο περὶ τὴν δείλην ὅτε τὸ μεῖζον τῆς πόλεως κατέρχεται ἐκεῖ πρὸς ἀναψυχὴν, ἢ ἐν καιρῷ νυκτος ὅτε μεταβαίνουν ἢ ἐπανέρχονται ἐκ τῶν ὠδικῶν καφενειῶν, ἀλλοίμονον! ἢ πόλις πολλὰ, πολλὰ θὰ ἐθρήνει θύματα τῆς βλακίας καὶ ἀσυνειδησίας Ἐκείνων.

Γελοῖον, φρονοῦμεν, εἶναι νὰ κάμωμεν λόγον ἐν γένει περὶ τῶν συντελουμένων ἐν Ἑλλάδι ἐργων, διότι ἐρρέθησαν καὶ λέγονται καθ' ἐκάστην τόσα, ὥστε πᾶς περὶ τούτου λόγος οὐδὲν ἄλλο ἔσεται ἢ ἀνουσία ἀναμύσησις τῶν αὐτῶν.

Σύχναζε εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἰσχυρῶν. κάμνε πολλοὺς φίλους δι' ὄλων τῶν τρόπων, γράφε καὶ σὺ καὶ ἄλλοι διὰ σὲ εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὀλίγην κολακείαν, μικρὸν ἐπιτηδεϊότητα καὶ ραδίως γίνεσαι ἐργολάβος, μηχανικός, πολιτικός, μέγας τμηματάρχης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, πλούσιος ἐπὶ τέλους καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλεις. Τί νὰ τὴν λέγωμεν λοιπὸν καθ' ἡμέραν ἀφοῦ ὄλοι τὰ γνωρίζωμεν; ἄς τρέχουν τὰ πράγματα τὸν δρόμον των καὶ ἔχει ὁ Θεός.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Οἱ παθόντες ἐκ τῆς πτώσεως τῆς ἀποθήκης τοῦ Τελωνείου εἰσὶν οἱ ἑξῆς: Φραγκίσκος Στάης, Ἀλέξανδρος Μπουγιούρης, Ἰωάννης Μπουγιούρης καὶ Σπύρος τις οὗ τὸ ἐπώνυμον ἀγνοοῦμεν, ἅπαντες ἐργαζόμενοι εἰς τὸ καταπεσὸν κτίριον καὶ μὴ προφθάσαντες νὰ ἀπομακρυνθῶσι. Πέτρος Βιδάλης καφεπώλης καὶ Δημήτριος Γκισηκίνης θαλαμηπόλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοῦτος τυχαίως διαβαίνοντες τὴν ἐναντι ὁδόν.

— Ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Χ. Σοφιανὸς μετὰ τοῦ δραστηρίου ἀνακριτοῦ κ. Γ. Γεωργιάδου ἄμα τῷ δυστυχίματι τῆς πτώσεως τοῦ κτιρίου ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων, συνέλαβον δὲ ἤδη τὸν ἐργολάβον Νικόλαον Ἰερώνυμον ὅστις κρατεῖται εἰς τὸν στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς. Συνεπεῖα δὲ τηλεγραφικῆς αἰτήσεώς των ἀποστέλλονται ἐνταῦθα αὖριον γάλλοι μηχανικοὶ ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς πραγματογνώμονες. Ἐχομεν ἀπόλυτον εἰς αὐτοὺς πεποιθῆσιν ὅτι θὰ πατάξωσιν ἀμειλίκτως τὸ ἔγκλημα, ἂν τοιοῦτον ἔλαβε χώραν.

— Ἡ πτώσις τοῦ κτιρίου ἔαχε καὶ ἐν ἐπεισόδιον. Περὶ τὴν 1 1/2 μ. μ. ὥραν ὁ Ἄνδρέας Στρομπουλῆς ἐζήτησε νὰ διασπάσῃ τὴν ζώνην ἐνθα ἀπηγορεύτο ἡ διάβασις τῶν πολιτῶν ὅπως μὴ παρακωλύωνται τῆς ἐργασίας των αἱ ἐργάται. Τοῦτον ἀποκωλυόμενον ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων συνέδραμον καὶ ἄλλοι πολῖται καὶ ἐντεῦθεν ἐπῆλθεν θόρυβος, ὠθήσεις καὶ τὰ παρόμοια· δυττυχῶς ὅμως ἀγνωστός τις ρίψας λίθον ἐτραυματίσεν εἰς τὸ πρόσωπον ἕνα τῶν χωροφυλάκων, μετ' ὃ ὁ Στρομπουλῆς καὶ οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν ἐπίθεσιν πολῖται ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον κατῴρθωσαν οἱ

διώκοντες αὐτὸν χωροφύλακες νὰ τὸν συλλάβωσι καὶ ἐπροσπάθουν νὰ τὸν ἀπαγάγωσιν εἰς τὸν στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς, ὅτε πλῆθος πολὺ, πρωτοστατούντων κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν χωροφυλάκων ἀστυνομικῶν κλητῶρων, ἐπετέθη κατ' αὐτῶν ὅπως ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῶν τὸν ἀπαγόμενον ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι οὗτος δὲν ἦτο ὁ ῥίψας τὸν λίθον. Τοιαύτη ἐκ τούτου ἐγένετο ἡ σύγχυσις καὶ ὁ θόρυβος ὥστε ἠδυνάτει νὰ ἀντιληφθῇ τις τῶν γινομένων, μέχρις οὗ τέλος κατώρθωσαν οἱ χωροφύλακες νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν στρατῶνα μετὰ τοῦ ἀπαγομένου. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἐζήτει νὰ εἰσέλθῃ βιαίως μέχρις οὗ ἐξηνάγκασεν τοὺς χωροφύλακας νὰ ἀπειλήσωσιν αὐτὸ διὰ τῶν ὄπλων καὶ οὕτω ἐπανῆλθεν ἡ ἡτυχία διασκορπισθέντος τοῦ πλῆθους. Παρομοίωσιν σκηνῶν οὐχὶ σπανίως δυστυχῶς γινόμεθα μάρτυρες διότι ὑπάρχουσιν τινες ἐνταῦθα αὐτόκλητοι ὑπερασπισταὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων οἵτινες νομίζουν ὅτι ἔχουσι δικαίωμα νὰ παρεμβαίνουν εἰς πᾶσαν τῶν ἐξουσιῶν ἐνέργειαν.

— Λέγεται ὅτι ἀπερασίση καὶ ἡ κατεδάφισις τῆς ἐτέρας ἀποθήκης ὡς ἐχούσης τὰ αὐτὰ τῆς καταπεσούσης ἐλαττώματα. Βεβαίως τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἄριστον φρόνιμον δὲ εἶναι νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πρῶν ἢ νέον δυστύχημα συμβῇ. Ἀπαραίτητος δὲ εἶναι ἡ ταχίστη κατεδάφισις τῆς διασωθείσης πλευρᾶς τοῦ καταπεσόντος κτιρίου, ἥτις ἀὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπ. λειπεί τοὺς διαβάτας.

— Διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἰουλίου ε. ε. ἐγκυκλίου τοῦ πρὸς ἅπασας τὰς νηλεωικᾶς καὶ λιμενικᾶς τοῦ Κράτους ἀρχᾶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀπήτησεν ὅπως ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ὑποχρεωθῶσι πάντες οἱ ἔμποροι νὰ συνοδεύωσι τὰς διασαφήσεις των μετὰ διπλοῦ ἀντιγράφου τῶν τιμολογίων των, ἐν οἷς δέον νὰ σημειώται τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων, ἡ ἀρχικὴ αὐτῶν ἀξία καὶ τὰ ἐπιβαρύνοντα τὸ ἐμπόρευμα ἐξόδα καὶ τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς ἐκάστου εἶδους ὅπως δυνήθῃ ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τούτων νὰ συντάττῃ κατὰ τριμηνίαν ἀκριβῆ στατιστικὴν τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, νὰ πράττωσι δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων. Ἐκ τῶν τοιούτων στατιστικῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναντιρρήτως εἰκάζει ὅτι θὰ γινώσκῃ πόσα χρήματα ἐξάγονται ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς καὶ πόσα ἐκ τῶν προϊόντων αὐτῆς εἰσκομίζονται καὶ τελευταῖον τίνος Κράτους τὰ ἐμπορεύματα ἔχουσι μεγαλύτεραν κατανάλωσιν. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐγκυκλίου ταύτης εἶναι λαμπρὸς, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι προσκρούει εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων, διότι τὴν παρελθούσαν Τρίτην συνεπεία εἰδοποιήσεως συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν ἐνταῦθα Δέσχην («Ἑλλάς») καὶ ἀνέστησαν εἰς ἐπιτροπὴν, παρ' αὐτῶν τούτων ἐκλεχθεῖσαν νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως ἐν ἧ νὰ ἀναπτυχθῶσι οἱ διάφοροι λόγοι δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδαμῶς συμφέρει αὐτοῖς ὁ καταρτισμὸς τοιούτων στατιστικῶν ἐνεκα κυρίως τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐνεργεῖται παρ' ἡμῖν τὸ ἐμπόριον. Ἀναμένοντες τὴν σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ρηθείσης ἐκθέσεως ἐπιφυλασσόμεθα μετὰ ταύτην νὰ ἐξενέγκωμεν τὴν ἡμετέραν κρίσιν ἐπ' αὐτῆς.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου περὶ ὥραν 10ην περίπου τῆς νυκτὸς κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὸ ἐνταῦθα στρατολογικὸν γραφεῖον ἐνθα κατοικεῖ ὁ Διευθυντῆς αὐτοῦ κ. Βούλγαρης, ταγματάρχης, ἀφῆρσαν ἐν χρυσοῦν ὠρολόγιον, μίαν χρυστὴν ἄλυσιν, δύο δακτυλίδια χρυσά καὶ ἄκτω ἀργυρᾶ πεντάφραγμα. Ἡ κλοπὴ ἐγένετο διὰ ρή-

ξεως τῆς τε ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς θύρας ὡς καὶ ὄλων τῶν κιβωτίων. Οἱ κλέπται διατελοῦσιν εἰσέτι ἄγνωστοι.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀσθενεῖ ὁ ἀγαπητὸς καὶ προσητὸς εἰς ὄλους κ. Βούλγαρης ταγματάρχης καὶ διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα στρατολογικοῦ γραφείου. Τῷ ἀρίστῳ ἀξιωματικῷ καὶ καλῷ φίλῳ εὐχόμεθα ταχεῖαν ἀνάρρωσιν.

— Προχθὲς ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτῆς τῆς Ἐπαρχίας μας καὶ μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας κ. Εὐστάθιος Κεχαγιᾶς ἐπιβαίνων τῆς «Μυκάλης», τοῦ ἐτέρου ἐκ τῶν δύο ἀγορασθέντων πλοίων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ πλοῖον τοῦτο εἶναι ταχύτατον ἄριστα δὲ καὶ πλουσίως διεσκευασμένον κατὰ τὸ ἐσωτερικόν. Οἱ ταξειδεύσαντες χθὲς δι' αὐτοῦ χάριν τῆς Πανηγύρεως λίαν νύχαριστήθησαν.

— Μετὰ μακρὰν διακοπὴν ἐπανέλαβεν ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης τὴν ἐκδοσίν της ἡ ἄλλοτε ἐκδιδομένη ἐνταῦθα ἐφημερὶς «Ἡλιος». Ἄριστα γλωσσικῶς γραφομένη εἶναι καὶ λίαν καυστικὴ κατὰ τὸ ὄνομά της.

— Μετετέθη εἰς Λαύριον ἐνεκα τῶν περὶ ἐντοπιῶν ὑπαλλήλων νόμον ὁ τέως Εἰρηνοδίκης Σύρου κ. Γεώργιος Πετρόπουλος, ὁ παρὰ πάντων ἐνταῦθα ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος διὰ τὰ πλεονεκτήματά του.

— Γνωρίζομεν τοῖς καπνεμπόροις καὶ καπνοκόπταις ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις καὶ τοῖς καπνοπωλείοις αὐτῶν ἐναποτεθειμένους καπνοὺς, διότι ἄλλως θέλουσιν ὑποκύβει εἰς ἐπιζημίους συνεπείας.

— Χθὲς τὴν νύκτα περὶ ὥραν 11 1/2 περίπου ἤσθάνθημεν διαρκῆ ἀλλ' ἐλαφρότατον σεισμόν.

— Καὶ φέτος ἡ Πανήγυρις τῆς Τήνου ἐγένετο λαμπρὰ, πολλῶν ἐκεῖ συρρευσάντων ἐκ τῶν ἀπανταχοῦ χριστιανικῶν πληθυσμῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐνοικιάσας τὸ ἐν Βαπορείοις Καφφενεῖον τοῦ κ. Π. Κιβωτοῦ, εἰδοποιῶ τὸ Σ. κοινὸν ὅτι συνέστησα καὶ Ἐστιατόριον ἀπὸ σήμερον, προσληφθέντος μαγειροῦ εἰδικοῦ καὶ ἱκανοῦ διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοῦ μᾶλλον ἰδιοτρόπου τὸν στόμαχον.

Ἐπιδοσχομαι εὐθυμίαν εἰς τιμὰς (ALLA CARTE).

Δέχομαι παραγγελίας διὰ παρασκευὴν τραπεζίων διὰ πολλοὺς ἢ ὀλίγους Κυρίους. Ἡ παραγγελία βεβαίως δοθήσεται πάντοτε πρὸ μεσημβρίας ἐκάστης ἡμέρας εἰς τὸ γνωστὸν Ζυθοπωλεῖον μου παρὰ τῇ Πλατεῖᾳ Λεωτσαίου.

Ἐπιδοσχομαι προθυμίαν καὶ περιποίησιν ἐν τῷ Καφφενεῖῳ καὶ Ἐστιατορίῳ.

Ποτὰ ὄλα τῆς Εὐρώπης ἦτοι οἶνοι, ροσόλια καὶ σαμπάνισ, οἶνοι ἐγγώριοι, ζύθος DREHER, καὶ τέλος πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ ὄρεξις.

Ἐλθετε καὶ ἴδετε.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 11 Αὐγούστου 1886.

ΔΟΥΚΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ